

[Ole Vagn Christensen]

Så må jeg sige om spørgsmålet om udligningsordning, som også har været noget kritiseret, at jeg forstår godt, at der kan være de tankegange, men lad os nu dykke ned i det og så se på, hvordan det reelt ser ud. Jeg kan ikke stå her og diskutere Trehøje Kommune, som jeg ikke har nogen papirer på, men som nogle af mine kolleger har nogle papirer på, men jeg kan diskutere Nykøbing Falster, hvor der var 280 ledige året før, og hvor der var afsat et ordentligt beløb, og hvor vi nu er i den situation, at der kun er 202 ledige unge mennesker. Men 202 ledige unge mennesker er for mig et meget, meget stort tal, også når vi ser på den måde, man her har målt det på.

Når vi så går videre og kigger på de 25-30-årige, er situationen en helt, helt anden, men lad os dykke ned i det, lad os kigge på det. Vi har været for snævre, sagde hr. Estrup fra de radikale. Det kan godt være, at en 2-årig cirkel er for lidt at kigge på, at der skal kigges videre, at der skal kigges bredere, men vi har altså fundet, at det er den periode, som arbejdsministeren har sagt om, at der nok ingen ledighed vil være, og det er for den periode, vi vil hjælpe ham til at nå sit mål, og derfor har vi registreret denne 2-årige periode.

Fru Connie Hedegaard var inde på spørgsmålet om, hvad der får os til at tro, at der fortsat er et behov. Jeg må sige, at tallet for maj måned i år var 51.300 ledige unge. Det tal, jeg har for juli, og som er korrigeret – og det er et tal, der er fra den 8. oktober, så det er senere end det tal, som statsministeren stod og læste op her, og det er mere rigtigt, fordi det yderligere er blevet korrigeret for nogle af de ting, som man er nødt til at korrigere de foreløbige tal med – viser, at der ved udgangen af juli måned var 51.200 unge ledige, så det er altså et fald på 100 på tre måneder eller godt og vel et kvartal.

Kigger vi så på de bemærkninger, der fulgte med det bilag, som jeg var inde på tidligere, så stod der her, at for at vi kan komme af med ungdomsarbejdsløsheden, skal vi have en forbedring på 25.000–30.000 årligt på beskæftigessiden, og når jeg så læser det, vi fik fra Det Økonomiske Råd, så står der heri, at på baggrund af den situation, som vi har befundet os i med kartoffelkur m.v., vil ledigheden blive forværret med ca. 20.000. Det er også vores begrundelse for,

at det ikke umiddelbart ser ud til, at man skulle kunne komme af med den.

Fru Connie Hedegaards argumentation vedrørende Tårnby Kommune var vel nok meget, meget ejendommelig. Den var så ejendommelig, at den sluttede med, at så har de i og for sig afsat det samme som det lovpligtige beløb, altså var der ingen problemer for dem, hvis jeg forstod bemærkningen rigtigt. Og så talte man om, at de jo havde løst problemet, og at det derfor var urimeligt, at de skulle afsætte noget. Men de har jo ikke vidst, at der forelå nogle lovforpligtelser, men alligevel følt, at det var rimeligt, at man afsatte disse penge, og jeg må sige, at jeg tror på, at der også her er grupper, som kan nyde godt af disse midler.

Lad mig så sige afslutningsvis til arbejdsministeren: jeg synes, det er enestående, at vi nu får det gentaget fra denne talerstol, at de 60 mill. kr., som vi talte om i går, skal hænges op på, at man har en vanskelig procedure for at få afklaret, om der er dækning for, at disse 60 mill. kr. kan overflyttes, en sag, der opstår i august måned, måske før, og hvor der har været landsarbejdsmarkedsnævnsmøde den 4. september. Den skulle så vente, til man kommer hen i oktober, og endelig skulle man være i den situation, at man først kan give svaret i november måned. Den slags ting finder jeg meget ejendommelige. Hvis Wilhjelm havde været til stede, er jeg helt sikker på, at man kunne have fundet en løsning.

Men jeg skal endnu en gang takke de partier, som kunne gå ind for vores forslag, og vi glæder os fortsat til arbejdet.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Af forskellige grunde er jeg altid lidt ked af det, hvis hr. Estrup og jeg ikke er enige. Jeg var derfor en lille smule overrasket over hr. Estrups startbemærkning, hvor han sagde, at det lød, som om arbejdsministeren og regeringspartiernes ordførere mente, at problemet var løst. Jeg har et manuskript, hvoraf det klart fremgår, at jeg sagde, at det var glædeligt – og det var lige præcis det, hr. Estrup også sagde – at det var gået godt, men at problemet stadig væk er stort, og at det vil vi stadig væk gøre noget ved. Og så vidt jeg hørte det, var det altså også lige præcis det, hr. Estrup sagde, så i den holdning er